

Pensioenfondsen: geef openheid van kosten

Nederland heeft een enorme pensioenspaarpot: meer dan €800 miljard is belegd voor deelnemers. Wij vinden dat pensioenfondsen jaarlijks moeten rapporteren hoeveel kosten zij maken voor die beleggingen.

Uit onderzoek van de AFM blijkt dat de pensioenfondsen jaarlijks €1,5 tot €3 miljard meer kosten maken aan beleggingen dan zij rapporteren in hun jaarverslag. Het is dus heel goed mogelijk dat velen ook geloven dat zij minder kosten maken. Dit soort schattingen kwam overeen met uitspraken tijdens het ronde tafel gesprek over het beleggingsbeleid van pensioenfondsen in de Tweede Kamer twee weken geleden.

Het bedrag van €3 miljard per jaar is groter dan de jaarlijks misgelopen indexatie en pensioenkortingen van gepensioneerden bij elkaar. Het is dus van het allergrootste belang om heel goed op de kosten te letten. Een eerste stap daarin is dat pensioenfondsen totale transparantie geven over alle kosten die zij maken. Dat kan door het helemaal door te rekenen en dan te vermelden op het jaarlijkse pensioenoverzicht. Pas dan ontstaat er druk op de kosten: het geld kan namelijk maar één keer worden uitgegeven: of aan pensioenen of aan kosten. Indien vermogensbeheerders het inzicht over in rekening gebrachte kosten niet willen verschaffen, zoals een aantal pensioenfondsen aangeeft, dan moet je je echt afvragen of je bij de juiste beheerder zit. Je vertrouwt je geld toch niet aan iemand toe, die niet van tevoren klare wijn schenkt over de kosten die hij ten laste van je vermogen brengt? De Nederlandse pensioensector is trouwens groot genoeg om deze gewenste openheid ook internationaal af te dwingen.

Kleine verschillen in kosten kunnen forse gevolgen hebben: 0,25% minder kosten over het belegd vermogen, levert een 7,5% hoger pensioen op aan het eind van de loopbaan. Nu we in het stelsel op de kleintjes moeten letten, is deze winst relatief gemakkelijk te behalen.

Interessant was overigens dat de experts in de Tweede Kamer expliciet aangaven dat de kosten niet door de pensioenfondsen zelf gemaakt worden, maar juist bij de beleggingfondsen en vermogensbeheerders aan wie zij zaken uitbesteden. En wij zien bijvoorbeeld in de city van Londen een bonuscultuur, die erop duidt dat er niet altijd heel voorzichtig wordt omgegaan met andermans geld. Enige ruimte voor kostenbesparingen in daar zeker aanwezig.

De roep om deze transparantie is niet nieuw. In de afgelopen paar jaar heeft de politiek verschillende keren aan de minister en de sector gevraagd om met een voorstel te komen. Helaas zonder succes tot nu toe. Wij hopen van harte dat er nu binnen een paar weken een goed voorstel van de sector ligt.

Zo niet, dan zullen wij aansturen op wetgeving: immers wanneer mensen verplicht deelnemen aan een pensioenfonds, hebben zij tenminste het recht om te weten hoe er met het geld wordt omgegaan. En bij bovenmatige kosten moeten bijvoorbeeld deelnemersraden ook mogelijkheden hebben om ervoor te zorgen dat de kosten dalen.

Pieter Omtzigt (CDA)

Ineke Dezentjé Hamming-Bluemink (VVD)

Ino van den Besselaar (PVV)

Roos Vermeij (PvdA)

Jesse Klaver (GroenLinks)

Fatma Koser Kaya (D'66)

Arie Slob (ChristenUnie)

Elbert Dijkgraaf (SGP)